

14-1-1989

door

Eric van Dusseldorp

NU alle wereldkampioenschappen weer achter de rug zijn, kunnen we onze aandacht eens gaan richten op onze eigen vaderlandse bondscompetitie. In de 'hoofdklasse' lijkt Westerhaar, de club uit het gelijknamige Overijsselse gehucht, regelrecht op de landstitel af te stevenen. Toch is deze vereniging nog lang niet zeker van het kampioenschap: concurrenten als Huizen en het Amsterdams V.A.D. moeten immers nog worden bestreden.

Op iedere wedstrijddag worden er alleen al in de landelijke competities (hoofd-, eerste en tweede klasse) in totaal 420 partijen afgewerkt. Daar zitten altijd een paar leuke bij. Men denke bijvoorbeeld aan de overwinning van V.A.D.-speler Herman van Westerloo op de Utrechtse oermens Alfons Ottink. (zie diagram I)

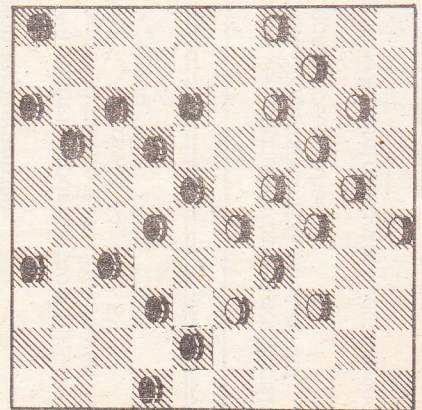


DIAGRAM I

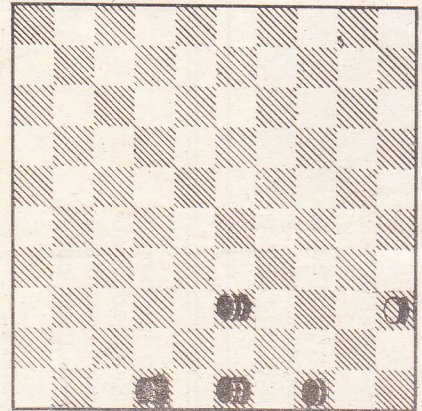


DIAGRAM II

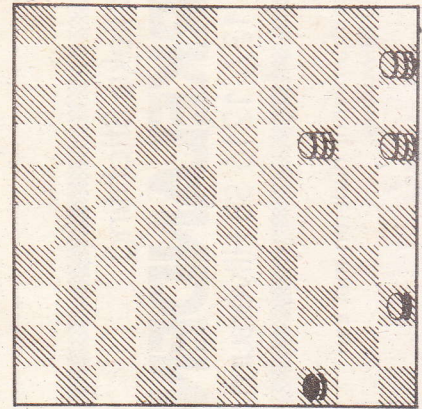


DIAGRAM III

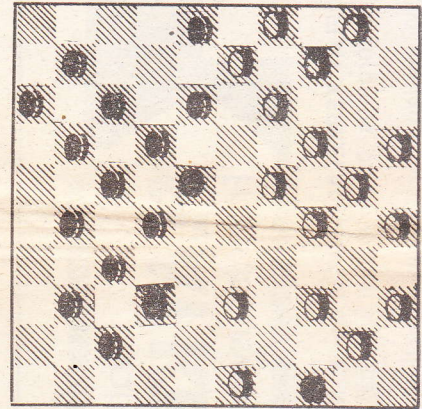


DIAGRAM IV

Overijssels dorp op weg naar landstitel

Zwart: A. Ottink (O.G.)
Wit : H. van Westerloo (V.A.D.)

In de diagramstand is 35-30 en 28-22 natuurlijk geen echte dreiging; maar Ottink besloot toch maar, voor de zekerheid, veld 13 te dichtten: 28... 9-13?

Het antwoord was vernietigend. 29. 34-29, 23x45; 30. 27-22, 18x27; 31. 28-23, 19x28; 32. 33x11, 16x7; 33. 44-40, 45x34; 34. 39x26 en direct opgegeven.

Zwart: O. Verdel (Ons Genoegen)
Wit : R. J. Clerc (Huissen)

Tegen Ove Verdel, de sympathieke kampioen van Gooi en Sticht, won grootmeester Rob Clerc in een korte, maar krachtige partij.

1. 32-28, 17-22; 2. 28x17, 11x22; 3. 37-32, 12-17; 4. 31-26, 6-11; 5. 36-31, 8-12; 6. 32-27, 16-21; 7. 27x16, 22-28; 8. 33x22, 18x36.

Een ruitje als deze vergroot bijna altijd de winstkansen voor de sterkste speler. In de meeste gevallen

immers blijft de oppositie 36/47 (of als de witspeler een sukkel is: 36/46) tot aan het einde van de partij staan. En dan is, los van de genoemde oppositiestand, een drie-om-een dammen-eindspel gewonnen voor de speler met de drie dammen. Ongeacht of dat nu wit- of zwart is en ongeacht of de dammer met eenzame dubbeldekker bezit heeft van de lange lijn. (Zie diagram II)

De witte dam kan nergens staan, althans: niet voor lang. Staat hij op 10, dan volgt 36-41! etc.; staat hij op 5, dan wint de tempozet 26-31. Veld 50 is ook al geen lekkere plek. Dan volgt namelijk (bijv.) 16-11 en 26-17.

Laten we nog een paar veldmogelijkheden bekijken: 35, dan volgt bijv. 27-18; 25, dan kan 26-3, 25-48, 27-31 en 16-21; 2, dan kan 26-12; 3, dan wint 16-21 snel. (Zie diagram III)

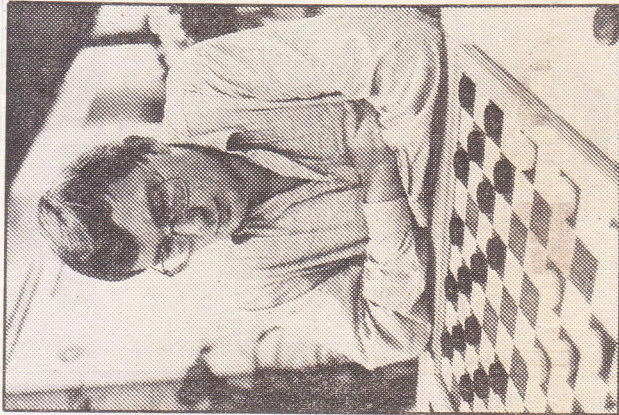
Ook als wit drie dammen heeft, is de stand gewonnen. Zwart mag niet op de lange lijn staan vanwege kleine combinaties. Als hij op vijf staat, volgt het tempo 49-43. Wit kan dus altijd de lange lijn pakken, schijf 47 laten promoveren en gemakkelijk winnen.

We gaan terug naar de partij. 9. 41-37, 12-18; 10. 37-32, 7-12; 11. 16x7, 2x11; 12. 39-33, 19-23; 13. 44-39, 14-19; 14. 50-44, 10-14; 15. 32-27, 1-7; 16. 35-30, 20-25; 17. 40-35, 5-10; 18. 44-40, 3-8; 19. 42-37, 15-20; 20. 46-41, 20-24? (Zie diagram IV)

Hier sloeg Clerc toe middels een prachtige combinatie. 21. 34-29, 23x34; 22. 40x20, 25x34; 23. 39x30, 14x34; 24. 27-22, 17-39; 25. 38-33, 39x28; 26. 47-42, 36x38; 27. 43x3.

Zwart gaf het op.

Volgende week eindigen we weer met een probleem-ter-oplossing.



• ROB CLERC
FOTO: COR EBERHARD